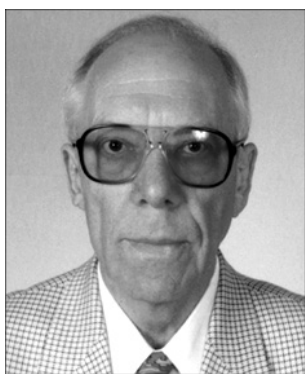

В. В. Гузєєва

Огренич Микола Леонідович

ОГРЕНИЧ Микола Леонідович (08. 12. 1937, с. Янівка, нині смт Іванівка Березів. р-ну Одес. обл. – 12. 04. 2000, Одеса) – співак (тенор), педагог, музично-громадський діяч. Професор (1986), член-кореспондент АМУ (1997). Народний артист України (1975). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (1997). Дипломант Всесоюз. конкурсу вокалістів ім. М. Глінки (1965), лауреат Міжнар. конкурсу ім. П. Чайковського (1970, 1-а премія; обидва – Москва). Закін. Одес. консерваторію (1968; кл. О. Благовидової). 1960–66 – соліст Одес. театру муз. комедії, 1966–88 – Одес. театру опери та балету. 1967–69 стажувався у театрі «Ла Скала» (м. Мілан, Італія). Виступав із концертами в Мілані та Флоренції (Італія). Від 1970 – в Одес. консерваторії: 1984–99 – ректор. Завдяки О. було налагоджено співпрацю з муз. вузами Італії, Німеччини, Франції. Був ініціатором низки міжнар. твор. проектів, зокрема постановки 1999 Одес. консерваторією і Вищою муз. школою м. Фрайбург (Німеччина) «Реквієму» Дж. Верді на сцені Одес. театру опери та балету, а також у Києві й Німеччині. Очолював Одес. обл. відділ. товариства «Україна–Франція» (від 1984). О. – один із найкращих інтерпретаторів укр. нар. пісень. Гастролює у Росії, США, Мексиці, Великій Британії, Іспанії, Португалії, Бельгії, Нідерландах, Польщі, Чехії, Болгарії, Китаї. Фірма «Мелодія» випустила серію платівок із сольними програмами О. 2006 засн. Фонд ім. О., з ініціативи якого на батьківщині співака започатковано дит. муз. фестиваль. 2007 на фасаді Одес. муз. академії встановлено мемор. дошку з барельєфом О. 2008 Одес. облдержадміністрація встановила стипендію ім. О. для молодих вокалістів.

Основні партії

Петро, Андрій («Наталка Полтавка», «Тарас Бульба» М. Лисенка), Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Богун («Богдан Хмельницький» К. Данькевича), Садко (однойм. опера М. Римського-Корсакова), Водемон («Іоланта» П. Чайковського), Самозванець («Борис Годунов» М. Мусоргського), Каварадоссі («Тоска» Дж. Пуччіні), Манріко, Герцог, Річард («Трубадур», «Ріґолетто», «Бал-маскарад» Дж. Верді), Турідду («Сільська честь» П. Масканьї), Хосе («Кармен» Ж. Бізе).

Рекомендована література

1. Ровенко О., Белов Д. Яскрава особистість // Мист. обрії'2000: Альм. К., 2002;
2. Деев В. Феномен Николая Огренича. О., 2005;
3. Микола Огренич – людина, співак, ректор: ст., спогади, мат. (роздуми сучасників і зібрання публікацій М. Л. Огренича). О., 2009.

Бібліографічний опис:

Огренич Микола Леонідович / В. В. Гузеєва // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74936>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).